

Fada a-tú i n-aghaidh mh'anma

[McKenna, L.: *Aithdiogluim Dána* (Irish Texts Society, vols 37, 40, 1939/40), poem 56]

Diarmaid Mac an Bhaire cct.

1 Fada a-tú i n-aghaidh mh'anma,
a-tú i n-aghaidh na humhla;
mo chorp is é ar n-éag m'anma
géag tharla é gan umhla.

2 Do thalmuigh an uagh orum,
truagh ar talmhain mo thadhall;
truagh is ar fhás tre ubhall
bás d'fhulang uadh dom anam.

3 Olc gach duine a-tá i dtalamh
ní fhuighe lá dá loghadh,
gearr ré an bheatha do bhunadh;
dubhadh ceatha, a Dhé, an domhan.

4 Rí an domhuin fa líg luighe
thríd do fholaigh a fhine
crann fa bhláth i mbroinn Muire
cábh uile ar bhoing an bhile.

5 Mac Dé go tráth an tionóil
ar chách is é ga fhuráil;
an té do-cháidh fan gcoróin
rodhóigh madh áil é d'fhagháil.

6 Saor do dhealbh na trí tighe,
an rí do dhealbh gach duine
go mbé - 's ní fhuil ar mh'aire -
go raibhe sé ar muin Mhuire,

7 Dia ar ndol sa chroich cheannruaidh
ar n-a chor fa chloich mballbháin,
ní chuir sé seadh i seanmóir
fear ler neamhdhóigh é d'fhaghbháil.

8 [Ní] leigfe an [rí] an rún rinne
is a rí ar gcúl a chloinne
an chroch dhearg is é uirre
ceard na cruinne cé im choinne.

9 I ló an bhráith tre olc Ádhaim.
ní dáich socht ar ar súilibh;

tug mé fa-ríor mo riaghail
i líon fiadhaigh Dé dhúiligh.

10 Dia Luain ní tráth dá thagha;
ní fhuair ó chách a chomha,
guais dar ghein é ó Eabha
a gceana i meidh Dhé ag dola.

11 Rí an bheatha i mbuain an ubaill
a bheatha ga buain oruinn,
mar bhíos cióth dá char tharuinn
magh tadhuill 'n-a rioth romhuinn.

12 Uan Muire gidh mac aosda,
mac Muire uan na huasga,
rí caomh isan gcrann céasda
ler chlaon éasga ann uasda.

13 Canaidh maor mic na n-uile
ós an leic re Laogh Muire;
sreabh do-chuaidh as do chridhe
fleadh Muire ar th-uaigh dá [n-uighe].

14 An chalann ór iarr oruinn
an t-anam riamh do roimhill;
do phort, a Dhé, is ní dhlighim
sirim ort é dom ainim.

15 Re ndul gus an mbreith bheire
dá mbreith go brugh na n-uile;
ní hé an corp acht an cridhe
red thocht shire, a Dhé, ar dhuine.

16 Tús do fhleidhe ag dol dúinne
ar son cneidhe na cíghe
gidh holc neach - gá ní as truaighe?
buaine, a rí, an chleath as críne.

17 Tocht i bport m'fhaghlaidh iarraim,
dom anmoin is olc fhéaghaim;
gur chaith mé mo mhí aoibhill
aoibhinn lem chlí, a Dhé, a ndéanaim.

18 Don anam olc an t-ionadh
an corp nach gabhann glanadh;
mo sheal, a Dhé, ar an domhan
robhadh é rer bhfear faladh.

19 Insa bhráth dhuit, a Dhúilimh,

- do thuit cách insa chánaidh -
rachaidh lá damhsa ar dhéaraibh
déanaimh mná d'asna Ádhaimh.

20 Ní thuar sibh na seacht dtighe
sibh ag teacht don tigh oile;
nach truagh fás deit, a dhuine,
nach fuighe grás meic Moire?

21 Ag sin adhbhar bhur n-uaille,
a fhir, ní hadhbhar gáire,
an déar budh dú Dé hAoine
ní crú taoibhe, a Dhé, dháile.

22 Ag dol do riar ríogh nimhe
cian ó n-a dhíol, a dhuine,
do bhean chuil lat ag loighe,
is guin croidhe ar mac Muire.

23 A dhuine, tre fheall Ádhuimh
dob fhearr guidhe ar na glúinibh
- a thruaigh, nírbh é uair an uamhuin -
i n-uair shluaghaidh Dé dhúiligh.

24 Dia do bhreith creid ó chroidhe,
creid a bheith fan lia luighe,
is é a ghuin deit, a dhuine,
dá luighe fuil meic Muire.

25 Sruth tuile an saoghal seachaibh,
taobhadh le Muire is mithidh,
an bioth cé ann re hathaidh
tre athair Dé is crann crithir.